

uitspraak

RECHTBANK NOORD-NEDERLAND

Zittingsplaats Groningen

Bestuursrecht

zaaknummer: LEE 19/1156

uitspraak van de meervoudige kamer van 25 november 2020 in de zaak tussen

[.....]

[.....]

[.....]

[.....]

te Groningen, eisers

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Groningen, verweerder
(gemachtigden: P. Kügel, R. Top-van Houdt, H. Kazemier en L.G. Huisman)

Als derde-belanghebbende heeft aan het geding deelgenomen: Hanzehogeschool Groningen,
Energy Transition Centre (Entrance), te Groningen.
(gemachtigden: H.C. Duinkerken en T. Jansma).

Procesverloop

Bij besluit van 5 februari 2019 (het bestreden besluit) heeft verweerder aan belanghebbende een omgevingsvergunning verleend voor het oprichten van een energie-transitie proeftuin voor toegepast onderzoek, alsmede het oprichten van een tijdelijke waterstofinstallatie, deel uitmakend van deze proeftuin, op de locatie [.....] in Groningen.

Eiseres hebben tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

De Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening (hierna: de (StAB) heeft een deskundigenbericht uitgebracht, gedateerd 19 september 2019. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld daarop te reageren. Verweerder heeft laten weten geen inhoudelijke opmerkingen te hebben. Eisers hebben niet gereageerd.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 25 augustus 2020. Voor eisers zijn verschenen [.....], [.....], [.....], en [.....]. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigden. Derde-belanghebbende heeft zich doen vertegenwoordigen door genoemde gemachtigden.

Overwegingen

1. De rechtbank gaat voor haar oordeelsvorming uit van de volgende - door partijen niet betwiste – feiten en omstandigheden.

1.1 Op 16 mei 2018 heeft derde-belanghebbende een aanvraag om omgevingsvergunning ingediend voor het oprichten van een energie-transitie proeftuin voor toegepast onderzoek, alsmede het oprichten van een tijdelijke waterstofinstallatie, deel uitmakend van deze proeftuin, op de locatie [.....] in Groningen. De aanvraag ziet op de activiteiten strijdig gebruik (artikel 2.1, eerste lid, onder c, Wabo) en het oprichten, in werking hebben of veranderen van een inrichting (artikel 2.1, eerste lid, onder e, Wabo).

1.2 Op 12 juni 2018 heeft verweerder derde-belanghebbende verzocht de aanvraag aan te vullen met de activiteit ‘handelen in strijd met het bestemmingsplan’ en te voorzien van een onderbouwing met risicoanalyse.

1.3 Op 16 juli 2018 heeft derde-belanghebbende de aanvraag aangevuld.

1.4 De ontwerp omgevingsvergunning heeft vanaf 26 juli 2018 voor een periode van zes weken ter inzage gelegen.

1.5 Op 28 augustus 2018 hebben eisers een zienswijze ingediend.

1.6 Bij het thans bestreden besluit heeft verweerder de omgevingsvergunning verleend.

2. In de inrichting vinden kleinschalige experimenten plaats voor met name het omzetten van energie door veelal startende ondernemers die gebruik maken van onderzoekers en studenten van de Hanzehogeschool. Voorbeelden zijn aardbevingsonderzoek, presentatie duurzaam bouwen, testen van verwarming- en koelingsinstallaties, testen van mini-windmolens, het testen van opwekking van warmte koude en elektra, testen van een hybride warmtepomp, testen van een microturbine, kleinschalige productie van waterstof en productie van biogas uit keukenafval. Hiertoe zijn onderzoeks-, ontwikkelings-, test – en demonstratieruimten aanwezig alsmede diverse gebouwen en faciliteiten.

Voor de inrichting zijn op 18 september 2014, 7 oktober 2014 en 23 maart 2016 meldingen op grond van het Activiteitenbesluit gedaan. Verder is op 18 september 2014 een omgevingsvergunning beperkte milieutoets (Obm) aangevraagd voor het in werking hebben van drie of meer windturbines, welke vergunning is verleend.

Verder zijn voor een groot aantal activiteiten de algemene regels van het Activiteitenbesluit van toepassing.

De onderhavige vergunning ziet op de activiteiten oprichten van een tijdelijke waterstofinstallatie en het beproeven van kleine verbrandingsmotoren op aardgas. Ten behoeve van de laatste activiteit worden in de inrichting CNG, LNG en vloeibaar stikstof opgeslagen in hoeveelheden van 1 m³ per gassoort.

Eisers zijn omwonenden van de inrichting. De dichtstbijzijnde woningen van eisers liggen ten noordoosten van de inrichting op een afstand van ongeveer 50 meter van het perceel van vergunninghouder.

Milieu

3.1 Eisers voeren aan dat de formulering van het toetsingskader onder punt 4 in de vergunning onvoldoende garantie geeft dat er geen nadelige gevolgen zijn voor het milieu.

3.2 De rechtbank overweegt dat deze grond betrekking heeft op de tekst van het toetsingskader dat is neergelegd in artikel 2.14, eerste lid, aanhef en onder a, sub 5, Wabo.

De overwegingen dienen ter motivering van het besluit, maar roepen geen zelfstandige rechtsgevolgen in het leven en zijn daarom niet voor beroep vatbaar.

4.1 Eisers stellen dat, gelet op de gevoeligheid van de locatie en korte afstand van de woningen van omwonenden, verweerder geen type C-installaties zou mogen vergunnen. Daarbij is de verbrandingsmotor in de vergunning niet genoemd.

4.2 Verweerder stelt zich op het standpunt dat het toetsingskader dat betrekking heeft op de aangevraagde activiteiten geen grond biedt om de omgevingsvergunning te weigeren. Er is rekening gehouden met de cumulatieve effecten van de aangevraagde activiteiten en de gevolgen worden voldoende ondervangen door de voorschriften die aan de omgevingsvergunning verbonden zijn

4.3 Naar het oordeel van de rechtbank zijn blijkens de aanvraag en het bestreden besluit twee type C installaties, een waterstofinstallatie en een installatie voor het testen van een verbrandingsmotor op aardgas vergund. De laatstgenoemde activiteit is opgenomen in de laatste volzin onder paragraaf 4.1 in samenhang met paragraaf 4.4.2 van de toelichting op de aanvraag alsmede in het dictum van het besluit onder 2 en 3. De aanvraag is volgens het dictum onderdeel van het besluit. Nu uit het dictum niet blijkt dat de aanvraag voor de verbrandingsmotor is geweigerd, moet deze als vergund worden beschouwd.

In de beoordeling van de gevolgen van de aangevraagde activiteiten is rekening gehouden met de cumulatieve effecten daarvan. Voor een oordeel over de (cumulatieve) effecten van de activiteiten en de aanvaardbaarheid in het kader van een goede ruimtelijke ordening verwijst de rechtbank naar rechtsoverweging 8. Naar aanleiding van deze beoordeling heeft verweerder voorschriften aan de vergunning verbonden. Eisers hebben niet onderbouwd waarom de voorschriften onvoldoende waarborgen bieden tegen de gevolgen die zij vrezen ten gevolge van het vergunnen van een type C inrichting dan wel dat het vergunnen van de inrichting niet getuigt van een goede ruimtelijke ordening. De enkele stelling, dat op de betreffende gronden geen type C-installaties zouden mogen worden vergund, is daartoe onvoldoende.

5.1 Eisers menen dat de vergunning onduidelijk is over de aard en omvang van de activiteiten en de daarmee gepaard gaande hinder, met name nu het om vernieuwende en innovatieve activiteiten gaat die op korte afstand van de woningen van eisers plaatsvinden. Er wordt teveel gebruik gemaakt van rekbare begrippen, er zouden ten behoeve van de rechtszekerheid striktere voorwaarden aan de vergunning moeten zijn verbonden.

5.2 Verweerder heeft naar aanleiding van de zienswijze met betrekking tot de externe veiligheid extra voorschriften aan de vergunning verbonden. De rekbare begrippen betreffen met name opmerkingen vanuit de aanvrager om verantwoordelijkheid te nemen en meer bescherming aan het milieu en de omgeving te bieden.

5.3 De rechtbank overweegt dat, ongeacht de omstandigheid dat de vergunningaanvraag begrippen bevat, die voor meer dan één uitleg vatbaar zijn, de verleende omgevingsvergunning voldoende duidelijk is over de aard en omvang van de vergunde activiteiten. Voorts zijn de aan de vergunning verbonden voorschriften, zoals ook in rechtsoverweging 4.3 is overwogen, voldoende concreet. De rechtbank wijst daarvoor onder meer op de aan de vergunning verbonden geluidsvoorschriften. Voorts zijn voor het onderdeel gevaar in de voorschriften concrete verwijzingen opgenomen naar de verschillende relevante richtlijnen van de Publicatiereeks Gevaarlijke stoffen (PGS). Met betrekking tot het afvalwater is het niet ongebruikelijk om een voorschrift, dat nadelige

gevolgen voor de kwaliteit voor het oppervlaktewaterlichaam zoveel mogelijk worden beperkt, wordt opgenomen als vangnetbepaling. Dit voorschrift kan voorts niet los worden gezien van andere wel concrete voorschriften over de temperatuur, zuurgraad en sulfaatgehalte en van de opsomming van stoffen die niet geloosd mogen worden. In hetgeen eisers hebben aangevoerd ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat de vergunning met de voorschriften die daaraan zijn verbonden rechtsonzeker is, dan wel dat in zoverre andere, strengere voorschriften aan de vergunning moeten worden verbonden.

6.1 Eisers stellen dat het aanwenden van afvalstoffen van buiten de inrichting als secundaire grondstof te onduidelijk is geregeld, waardoor onduidelijk is welke afvalstoffen toegepast zullen worden. Ze vrezen uitstoot van schadelijke stoffen.

6.2 Verweerder stelt in het bestreden besluit dat ten behoeve van onderzoek in het kader van de energietransitie de afvalstoffen als potentiële grondstof voor de productie van energie, kunststof en brandstof worden ingezet. De hoeveelheden beperken zich tot hetgeen in het experiment in een proefopstelling aanwezig kan zijn, maximaal ten behoeve van de kleinschalige proefproductie voor de duur van hooguit enkele weken. De secundaire grondstoffen worden zoveel als mogelijk vlak voor het betreffende experiment aangeleverd. Het gaat hier veelal om projecten die dermate kleinschalig zijn dat er niet meer dan 1 m³ afval aanwezig is. De opslag en het gebruik hiervan zal niet leiden tot onoverkomelijke milieuproblemen.

6.3 Blijkens het StAB rapport heeft verweerder aan de StAB toegelicht dat de activiteit aanwenden van afvalstoffen als secundaire grondstof betrekking heeft op het winnen van gas uit swill door vergisting, welk gas vervolgens in een brandstofcel wordt omgezet in energie. Swill is de verzamelnaam voor organisch afval. Swill wordt genoemd bij de opsomming van de in de inrichting aanwezige gevaarlijke stoffen. Aannemelijk is dan ook dat swill gebruikt zal worden als secundaire grondstof, maar dat is niet duidelijk in de aanvraag vermeld. In de aanvraag is in de tabel in paragraaf 5.8.2 een grotere hoeveelheid swill genoemd dan de 1m³ waar verweerder van uit gaat. In de voorschriften is geen beperking aan de maximaal aanwezige hoeveelheid swill gesteld. Emissie van schadelijke stoffen is niet aangevraagd en derhalve niet vergund. Op basis van de vergunningaanvraag is niet te verwachten dat dergelijke stoffen vrijkomen. Eventueel kan hiertegen handhavend worden opgetreden.

6.4 De rechtbank overweegt hieromtrent dat ter zitting namens verweerder is aangegeven dat de activiteit aanwenden van swill als secundaire grondstof in de onderhavige aanvraag noch is aangevraagd, noch is vergund. Voor zover deze activiteit wordt verricht kan verweerder hiertegen derhalve handhavend optreden. Dit geldt eveneens voor de uitstoot van schadelijke stoffen. Zoals ook in het StAB rapport is overwogen is emissie van schadelijke stoffen niet aangevraagd en niet vergund.

7.1 Eisers stellen dat er met betrekking tot de in de vergunning gestelde geluidnormen ten onrechte van uit wordt gegaan dat zij op een bedrijventerrein wonen in plaats van in het buitengebied zoals ook uit het bestemmingsplan blijkt. Daardoor wordt ten onrechte meer geluidshinder aanvaardbaar geacht. Voorts staan er fouten in de tabel in het vergunningvoorschrift voor het maximale geluidsniveau L_{Amax}, nu voor de avond- en nachtperiode een hoger geluidsniveau is opgenomen dan overdag.

7.2 Verweerder stelt dat vanwege de korte afstand van de woningen van eisers tot het bedrijventerrein de gebiedstypering rustige woonwijk met een richtwaarde van 45 dB(A)

etmaalwaarde op zijn plaats is. Aan deze richtwaarde en de richtwaarden 40dB(A) in de avondperiode en 35dB(A) in de nachtperiode wordt ruimschoots voldaan, nu uit het geluidsonderzoek is gebleken dat de geluidsbelasting op de woningen ten hoogste 34dB(A) in de dag- en avondperiode en 32 dB in de nachtperiode bedraagt.

De reden dat het maximaal geluidsniveau in de avond- en nachtperiode 2dB hoger is, komt omdat in de avond- en nachtperiode het geluidsniveau een gebruikersruimte dient te beschermen die in die etmaalperiode wordt gebruikt. Doorgaans zijn dit de slaapkamers die zich op een gemiddelde hoogte van 5 meter, gemeten vanaf het maaiveld, bevinden, terwijl in de geluidsoverdracht op deze hoogte de invloed van afscherming en demping als gevolg van de bodem een kleinere rol speelt. Aan de streefwaarde kan niet worden voldaan, maar aan de grenswaarden van 70dB(A), 65dB(A) en 60 dB(A) wel.

7.3 De StAB geeft aan dat verweerder voor de geluidgrenswaarden aansluiting heeft gezocht bij de "Handreiking industrielawaai en vergunningverlening" van oktober 1998 (de Handreiking), hetgeen correct is nu verweerder niet zelf een eigen beleid heeft vastgesteld. Volgens de StAB is de typering 'rustige woonwijk, weinig verkeer' gezien de toegestane en feitelijk ook aanwezige bedrijvigheid nabij de woningen van eisers beter passend dan de typering 'landelijke omgeving', ondanks dat de woningen zijn gelegen binnen het bestemmingsplan Buitengebied.

Blijkens het akoestisch onderzoek bedraagt de geluidsbelasting op de woningen in de representatieve bedrijfssituatie ten hoogste 34 dB(A) in de dag- en avondperiode en 32 dB(A) in de nachtperiode. Daarmee wordt aan de in de Handreiking gestelde richtwaarden van 45dB(A) overdag, 40 dB(A) voor de avondperiode en 35 dB(A) voor de nachtperiode voor de gebiedstypering rustige woonwijk voldaan.

Dat in de avond- en nachtperiode een hoger maximaal geluidsniveau wordt toegestaan dan in de dagperiode komt omdat – conform het bepaalde in de Handreiking en in de jurisprudentie - bij geluidimmissie afkomstig van bedrijven op niet-gezoneerde terreinen geen eenduidige meethoogte geldt en geadviseerd wordt om per geval te bezien op welke hoogte de geluidhinder wordt ondervonden, afhankelijk van de te beschermen verblijfsruimten. Als regel betekent dat dat in de dagperiode een meethoogte kan worden aangehouden van 1,5 meter boven maaiveld aangezien de buitenruimte en de woonkamers dan voornamelijk de te beschermen ruimten zijn. In de avond- en nachtperiode kan dat een hoogte van 5 meter zijn, ter bescherming van slaapruidten. Dat eisers op de begane grond slapen laat onverlet dat verweerder mocht uitgaan van de Handreiking. Daarbij zijn de toegestane maximale geluidsniveaus in de avond- en nachtperiode nog steeds lager dan de in de Handreiking genoemde grenswaarden van 65 dB(A) en 60 dB(A). Overigens is de maatgevende bron voor het maximale geluidsniveau in avond en nachtperiode een elektrische heftruck.

7.4 De rechtbank overweegt dat uit het akoestisch onderzoek blijkt dat de omstandigheid, dat aan de [.....] slechts een beperkt aantal woningen is gelegen, alsmede gelet op de ligging van de woningen tegen de Campus aan, op grond van de Handreiking de gebiedstyperingen 'rustige woonwijk, weinig verkeer' en 'gemengde woonwijk, combinaties van wonen en lichte bedrijfsactiviteiten' het meest voor de hand liggen. StAB heeft vervolgens aangegeven dat verweerder, gelet op de toegestane en feitelijke aanwezigheid van bedrijvigheid voor de eerste typering heeft kunnen kiezen. Dat een aantal van de woningen is gelegen binnen het plangebied van het bestemmingsplan Buitengebied doet daar niet aan af. De rechtbank volgt dit oordeel.

De stelling van eisers ter zitting, dat de gronden waarop hun woningen zijn gelegen verderop in het akoestisch rapport zijn aangemerkt als gemengd gebied, met als consequentie dat een hogere geluidsbelasting en een kortere afstand tot geluidgevoelige

objecten zou zijn toegestaan, kan, wat er ook van zij, niet tot een ander oordeel leiden. De betreffende pagina in het akoestisch rapport heeft betrekking op de op grond van het bestemmingsplan ter plaatse toegelaten milieucategorieën, waarbij voor de afstand tot geluidgevoelige objecten in het bestemmingsplan de afstanden genoemd in de brochure 'Bedrijven en milieuzonering' worden gehanteerd. Dat hiervoor, anders dan in de Handreiking en het bestemmingsplan, wordt uitgegaan van het type gemengd gebied, maakt niet dat sprake is van onzorgvuldige besluitvorming. In dat verband is van belang dat sprake is van verschillende normeringen voor verschillende grootheden.

Overigens stelt de rechtbank vast dat in de vergunning de geluidbelasting is vergund welke door de activiteiten feitelijk wordt veroorzaakt, te weten 34dB(A), 34dB(A) en 32dB(A) voor de langtijdgemiddelde geluidbelasting en 55dB(A), 57dB(A) en 57dB(A) voor de maximale geluidbelasting. Daarmee wordt zowel onder de op grond van het Activiteitenbesluit toegestane grenswaarden voor het langtijdgemiddeld en maximale geluidsniveau als onder de Handreiking toegestane richtwaarden voor geluidsbelasting gebleven.

Wel stelt de rechtbank vast dat het blijkens de vergunning het niet is toegestaan om in de avond en nacht activiteiten te verrichten. De in de vergunning opgenomen voorschriften voor maximale geluidniveaus in de avond en nacht zijn daarom overbodig. Het betoog van eisers, dat de grenswaarden voor de avond en de nacht te hoog zijn, baat eisers daarom niet, nu in die periodes geen activiteiten mogen worden verricht.

Ruimtelijke ordening

8.1 Eiseres menen dat er te weinig rekening is gehouden met de (gezamenlijke) dan wel cumulatieve effecten van alle experimenten die plaatsvinden op het terrein van EnTranCe. Volgens eisers wordt te gemakkelijk gesteld dat de activiteiten qua aard en omvang gelijk kunnen worden gesteld met bedrijven die zijn toegestaan op grond van artikel 7.1.1, onder a en b, van het bestemmingsplan. Anders dan bij een regulier bedrijventerrein, waar slechts één bedrijf per bedrijfskavel is toegestaan, menen eisers dat sprake is van meerdere experimentele bedrijven op korte afstand van elkaar. Dit had bij het besluit om van het bestemmingsplan af te wijken in de belangenafweging moeten worden betrokken.

8.2 Verweerder stelt dat de aangevraagde activiteiten zijn aan te merken als 'overige gassenfabrieken, explosief, waarvoor milieucategorie 5 geldt. Derhalve zijn de activiteiten in beginsel in strijd met het bestemmingsplan. Volgens verweerder kunnen de activiteiten echter naar aard en omvang gelijk worden gesteld met bedrijven die voorkomen in de in artikel 7.1.1, onder a en b, van het bestemmingsplan genoemde categorieën. Derhalve kon op grond van het bestemmingsplan zelf van dat plan worden afgeweken voor de activiteiten. De activiteit overige gasfabriek valt slechts voor het aspect geluid onder milieucategorie 5.1. Voor de overige aspecten wordt de 'overige gasfabriek' geacht binnen de volgens het bestemmingsplan toegestane categorie 4 te vallen. Verder heeft verweerder aangegeven dat de betreffende activiteit niet te vergelijken is met 'overige gasfabriek', nu deze een grote installatie betreft welke is gericht op productie van gassen. De thans aangevraagde activiteit is niet van dien aard en omvang en betreft een proefopstelling.

De cumulatieve effecten worden voorts aanvaardbaar geacht. Verweerder wijst daartoe op de bij de aanvraag behorende notitie Ruimtelijke afweging van 16 juli 2018 waarin de aanvraag is beoordeeld op de aspecten, geluid, gevaar, geur en stof. Samenvattend wordt in de notitie geconcludeerd dat ten aanzien van de ruimtelijke relevante aspecten kan worden geconcludeerd dat de inrichting naar aard en omvang gelijk kan worden gesteld met bedrijven die voorkomen in de in artikel 7.1.1, onder a en b, van het bestemmingsplan

genoemde categorieën. Verweerder kon daarom in redelijkheid van het bestemmingsplan afwijken.

Ten aanzien van het aspect geluid wordt in de notitie onder verwijzing naar het akoestisch rapport van ABT Wassenaar van 26 januari 2018 aangegeven dat het akoestisch onderzoek is uitgevoerd ten behoeve van de gehele inrichting, waarbij 'de gasfabriek' als onderdeel is meegenomen. In het akoestisch onderzoek is aangegeven dat uit geluidsberekeningen blijkt dat de inrichting een geluidbelasting ter plaatse van de dichtstbij gelegen woningen veroorzaakt van 44dB(A) in de dagperiode, 42dB(A) in de avondperiode en 37dB(A) in de nachtperiode. Dat betekent dat de geluidbelasting in de representatieve bedrijfssituatie ruimschoots voldoet aan de geluidbelasting die op grond van het bestemmingsplan toelaatbaar is en daarmee vergelijkbaar met de toegestane milieucategorie.

Ten aanzien van het aspect gevaar is in de notitie aangegeven dat de richtafstand voor 'gassenfabriek overig, explosief' 300 meter bedraagt en gerelateerd is aan milieucategorie 4.2. De inrichting valt niet onder de werkingssfeer van het BRZO. De hierin genoemde drempelwaarden worden niet overschreden. Bij toepassing van de sommatieregel is de uitkomst niet groter of gelijk aan 2. Evenmin is sprake van een inrichting waarop het Bevi van toepassing is. Uit de voor het waterstofproject opgestelde Quantitative Risk Analysis (QRA) blijkt dat de maximale effectafstand 41 m bedraagt, welke afstand hoort bij milieucategorie 3.1. Deze milieucategorie is op grond van het bestemmingsplan al direct toegelaten.

Ten aanzien van het aspect geur is in de notitie gesteld dat de richtafstand 100 meter bedraagt, welke afstand hoort bij milieucategorie 3.2. Activiteiten zullen zoveel mogelijk gesloten worden uitgevoerd om eventuele emissies te beperken en zodat er geen onaanvaardbare geurhinder is ter plaatse van geurgevoelige objecten. Indien nodig wordt de schaalgrootte aangepast om binnen de normen van het Activiteitenbesluit te blijven. Eventueel zullen aanvullende organisatorische en technische maatregelen worden getroffen. De inrichting en de activiteiten zijn wat betreft het aspect geur vergelijkbaar met de in het bestemmingsplan toegestane milieucategorieën.

Ten aanzien van stof bedraagt de richtafstand 0 meter en deze is niet gerelateerd aan een milieucategorie.

8.3 Op grond van het ter plaatse geldende bestemmingplan "Zernike 2006" hebben de gronden de bestemming "Bedrijventerrein" met aanduiding "milieucategorie I-IV".

Op grond van artikel 7.1.1, onder a, van de planvoorschriften zijn op deze gronden de nader omschreven typen van bedrijven toegelaten in de milieu categorieën I tot en met IV, overeenkomstig de in bijlage I opgenomen "Lijst van Bedrijfstypen" toegestaan.

Ingevolge artikel 7.6.1 van de planvoorschriften is het verboden de gronden en bouwwerken te gebruiken of te laten gebruiken op een wijze of tot een doel, strijdig met de gegeven bestemming.

Ingevolge artikel 7.6.2 van de planvoorschriften wordt tot een gebruik strijdig met de bestemming, zoals bedoeld in lid 7.6.1, in ieder geval gerekend het gebruik van de gronden en bouwwerken ten behoeve van bedrijven, behorende tot een andere categorie dan die welke volgens lid 7.1.1 zijn toegestaan.

Op grond van artikel 7.6.3, onder a, van de planvoorschriften is verweerder bevoegd vrijstelling te verlenen van het bepaalde in lid 7.1.1, onder a en b, juncto lid 7.6.1 en 7.6.2, onder a, ten behoeve van de vestiging van bedrijven die in "Lijst van Bedrijfstypen" zijn opgenomen in hogere dan de aldaar genoemde categorieën, maar naar hun aard en invloed op de omgeving kunnen worden gelijkgesteld met de bedrijven, die voorkomen in de lid 7.1.1, onder a en b, genoemde categorieën, mits het niet betreft geluidzoneringsplichtige inrichtingen.

In de Lijst van Bedrijfstypen zijn onder meer opgenomen 'overige gassenfabrieken,

---

explosief" met milieucategorie 5 opgenomen.

8.4 De StAB heeft de notitie op de verschillende aspecten geluid, gevaar, geur en stof beoordeeld. De StAB concludeert dat geen aanleiding bestaat om aan te nemen dat verweerder geen beoordeling heeft gemaakt van de effecten van de verschillende activiteiten die binnen de inrichting plaatsvinden. De StAB heeft ten aanzien van het aspect gevaar nog overwogen dat voor opslag en aflevering van stoffen in het bestreden besluit is verwezen naar bepalingen in het Activiteitenbesluit dan wel dat hiervoor voorschriften aan de vergunning zijn verbonden.

8.5 De rechtbank stelt voorop dat, anders dan eisers stellen, uit de planvoorschriften niet volgt dat vestiging van meerdere bedrijven per kavel, voor zover daarvan al sprake is, niet is toegestaan. Naar het oordeel van de rechtbank zijn, gelet op de tekst van artikel 7.1.1 van de planvoorschriften, ter plaatse meerdere bedrijven per kavel toegestaan.

De rechtbank ziet verder, in navolging van de StAB, geen grond om te oordelen dat verweerder de effecten van de verschillende activiteiten onvoldoende heeft beoordeeld. Gelet op de bevindingen van de StAB, de bij de aanvraag behorende ruimtelijke afweging en de motivering die verweerder hierover heeft gegeven, ziet de rechtbank in hetgeen eisers hebben aangevoerd geen grond voor het oordeel dat verweerder niet in redelijkheid medewerking aan het project heeft kunnen verlenen door af te wijken van het bestemmingsplan.

9.1 Eisers stellen dat verweerder had moeten wachten met verlening van de omgevingsvergunning totdat het nieuwe bestemmingsplan "Zernike Campus Groningen" vastgesteld is. In dit nieuwe bestemmingsplan zijn de milieucategorieën volgens eisers verlaagd ten opzichte van het huidige bestemmingsplan. De omgevingsvergunning had daarom onder het nieuwe bestemmingsplan niet kunnen worden verleend.

9.2 Naar het oordeel van de rechtbank was het bestemmingsplan "Zernike 2006" ten tijde van het nemen van het bestreden besluit het geldende planologische regime, zodat verweerder terecht aan dat plan heeft getoetst. Nu het nieuwe bestemmingsplan "Zernike Campus Groningen" ten tijde van het nemen van het bestreden besluit nog slechts de status van voorontwerp had, bestond er voor verweerder geen verplichting om aan dit plan te toetsen of de aanvraag aan te houden tot inwerkingtreding ervan.

10. Het beroep is ongegrond

11. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. R.L. Vucsán, voorzitter, mrs. V. van Dorst en K.J. de Graaf, leden, in aanwezigheid van mr. F.K. Heiting, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 25 november 2020.

griffier

rechter
verzonden op
25 NOV. 2020

Afschrift verzonden aan partijen op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.